

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 18. Rok: 2025 Číslo: 04.

Vydané pre vnútornú potrebu farnosti

Kráčajme spoločne v nádeji (z veľkopôstneho posolstva pápeža Františka)

Začíname každoročnú púť Svätého pôstu vo viere a nádeji. Cirkev, matka a učiteľka, nás pozýva, aby sme si pripravili srdcia a otvorili sa Božej milosti, aby sme mohli s veľkou radosťou sláviť veľkonočné víťazstvo Krista, Pána, nad hriechom a smrťou. V skutočnosti Ježiš Kristus, mŕtvy a vzkriesený, je stredobodom našej viery a je garantom našej nádeje vo veľké zaslúbenie Otca, ktoré sa už uskutočnilo v Ňom, jeho milovanom Synovi. (porov. Jn 10, 28; 17, 3)

V tomto Pôstnom období, obohatenom milosťou Jubilejného roka, by som vám chcel ponúknuť niekoľko úvah o tom, čo znamená kráčať spolu v nádeji a objavovať výzvy k obráteniu, ktoré Božie milosrdenstvo adresuje nám všetkým.

V prvom rade kráčajme. Motto jubilea „Pútnici nádeje“ pripomína dlhú cestu izraelského ľudu do zaslúbenej zeme opísanú v knihe Exodus: ťažkú cestu z otroctva k slobode, po ktorej túži a vedie Pán, ktorý miluje svoj ľud a je mu vždy verný. Tu vyvstáva prvá výzva na obrátenie, pretože všetci sme životnými pútnikmi, ale každý si môže položiť otázku: Ako sa nechám spochybniť týmto stavom? Som skutočne na ceste alebo skôr paralyzovaný, statický, ustráchaný a beznádejný, alebo uviaznutý vo svojej zóne pohodlia? Hľadám spôsoby, ako sa oslobodiť zo situácií hriechu a nedostatku dôstojnosti?

Po druhé, poďme na túto cestu spoločne. Kráčať spolu, byť synodálny, to je povolanie Cirkvi. Kresťania sú

povolání cestovať spolu, nikdy nie ako osamelí cestujúci. Poďme rovnakým smerom, k rovnakému cieľu, počúvajme sa navzájom s láskou a trpezlivosťou.

V tomto Pôstnom období nás Boh žiada, aby sme si overili, či sme v našich životoch, v našich rodinách, na miestach, kde pracujeme, v našej farnosti alebo rehoľných spoločenstvách, schopní kráčať s druhými, počúvať, prekonať pokušenie stiahnuť sa do vlastného egoizmu a starať sa len o svoje potreby. Pýtajme sa pred Pánom, či sme schopní spolupracovať ako biskupi, kňazi, zasvätené osoby a laici v službe Božieho kráľovstva; ak máme ústretový postoj s konkrétnymi gestami k tým, ktorí sa k nám približujú a k tým, ktorí sú ďaleko; či dávame ľuďom pocítiť, že sú súčasťou komunity, alebo ich držíme na okraji. Toto je druhá výzva: konverzia na synodalitu.

Po tretie, kráčame po tejto ceste spolu v nádeji na zaslúbenie. Nádej, ktorá nesklame (porov. Rim 5, 5), ústredné posolstvo Jubilea, nech je pre nás horizontom pôstnej cesty k veľkonočnému víťazstvu. Ježiš, naša láska a naša nádej, vstal z mŕtvych a žije a kraľuje v sláve. Smrť sa premenila na víťazstvo a tu leží viera a veľká nádej kresťanov: vo vzkriesenie Krista!

Tu je tretia výzva k obráteniu: výzva k nádeji, dôvere v Boha a v jeho veľké zaslúbenie, večný život. Musíme si položiť otázku: Som presvedčený, že Boh mi odpúšťa hriechy? Alebo sa správam, ako keby som sa mohol zachrániť? Túžim po spáse a vzývam Božiu pomoc, aby som ju prijal? Žijem konkrétne nádej, ktorá mi pomáha čítať historické udalosti a núti ma, aby som sa zaviazal k spravodlivosti, bratstvu, starostlivosti o náš spoločný domov, aby nikto nezostal pozadu?

Sestry a bratia, vďaka Božej láske v Ježišovi Kristovi sme udržiavani v nádeji, ktorá nesklame (pozri Rim 5, 5). Nádej je „kotvou duše“, istá a pevná. Cirkev sa v ňom modlí, aby „*všetci ľudia boli spasení*“ (1 Tim 2,4) a očakáva, že bude v nebeskej sláve zjednotená s Kristom, svojim ženíchom.

Takto sa vyjadrila svätá Terézia od Ježiša: „*Nádej, duša moja, nádej. Nevieš dňa ani hodiny. Buďte bdelí, všetko prejde bleskovo, hoci vaša netrpezlivosť môže to, čo je isté, urobiť neistým a veľmi krátkym časom.*“

Panna Mária, Matka nádeje, nech sa za nás prihovára a nech nás sprevádza na našej pôstnej ceste.

Pôst, pokánie, Cirkev...

(z myšlienok teológa Alexandra Schmemanna)

Je nám hovorené, že pokánie je začiatkom a podmienkou pravého kresťanského života. Prvé slová, ktorými začal Kristus svoje kázanie, boli: „Robte pokánie!“ (Mt 4, 17).

Ale čo je pokánie? V zhone nášho každodenného života nemáme čas, aby sme nad tým uvažovali, preto si myslíme, že všetko, čo máme robiť v priebehu Veľkého pôstu, je zdržiavanie sa od určitých pokrmov, obmedzenie „zábavy“, prístupenie k spovedi, získanie rozhrešenia od duchovného, prijatie (jediný raz v priebehu celého roka!) svätého prijímania a potom si namýšľame, že sme úplne „v poriadku“ až do nasledujúceho roka. V každom prípade musí existovať príčina, kvôli ktorej Cirkev vyčlenila

sedem týždňov ako zvláštne obdobie pre pokánie a kvôli ktorej nás vyzýva k dlhotrvajúcemu duchovnému úsiliu. Všetko toto sa rozhodne musí dotýkať mňa, mojej viery, môjho života, môjho členstva v Cirkvi. Nie je potom mojou prvou povinnosťou snažiť sa pochopiť učenie mojej Cirkvi o Veľkom pôste, snažiť sa byť pravoslávnym kresťanom

nielen pomenovaním, ale samotným životom?

Na otázky: „Čo je pokánie? Na čo ho potrebujeme? Ako ho máme uskutočňovať?“ dáva odpoveď Veľký pôst. Je to skutočne škola pokánia, do ktorej má každý kresťan vstúpiť každý rok, aby prehĺbil svoju vieru, aby prehodnotil, a ak je to možné, i zmenil svoj život. Je to zázračné putovanie k samotným prameňom viery – k znovuobjavovaniu ozajstného duchovného spôsobu života.

Sú to formy a duch veľkopôstnych bohoslužieb, prostredníctvom ktorých Cirkev odhaľuje význam tohto unikátneho obdobia. Preto sa toto stručné objasnenie Veľkého pôstu zakladá hlavne, hoci nie výlučne, na bohoslužbách Veľkého pôstu. Dúfam, že čitateľ spozná, že na tomto svete nie je nič také pekné a hlboké, inšpirované a inšpirujúce, ako to, čo nám Cirkev, naša Matka, odhaľuje a čím nás štedro obdarúva v okamžiku, keď vstupujeme do požehnaného obdobia „veľkopôstnej jari“.

Bohoslužba Veľkého pôstu

(základné charakteristiky bohoslužby Veľkého pôstu)

Veľký pôst sa vyznačuje aj svojou bohoslužbou. Pôstna bohoslužba sa líši od zvyčajných bohoslužieb tým, že je v nej viac modlitieb, viac žalmov a číta sa väčšie množstvo čítaní zo Starého zákona.

Podstatou týchto bohoslužieb je veľký duch pokánia a ľútosti nad hriechmi. Má aj svoju vlastnú liturgickú knihu – **Pôstna triod'**. Tá obsahuje spevy, verše a kánony a biblické čítania na každý deň veľkopôstneho obdobia. Piesne triody boli zostavené prevažne po vytratení katechumenátu, t. j. prípravy na krst dospelých kandidátov pri vstupe do Cirkvi. Ich dôraz preto nespočíva na krste, ale na pokání.

Dnes iba veľmi málo ľudí pozná a rozumie jedinečnej kráse i hĺbke tejto veľkopôstnej hymnografie. Ignorácia triody je hlavnou príčinou pomalej zmeny v samotnom chápaní Veľkého pôstu, jeho cieľa a zmyslu – zmeny, ktorá sa krok za krokom usadzovala v kresťanskej mentalite a zredukovala Veľký pôst na právny záväzok a súbor diétnych zákonov.

Skutočná inšpirácia a výzva Veľkého pôstu sa dnes úplne vytratila a jediná

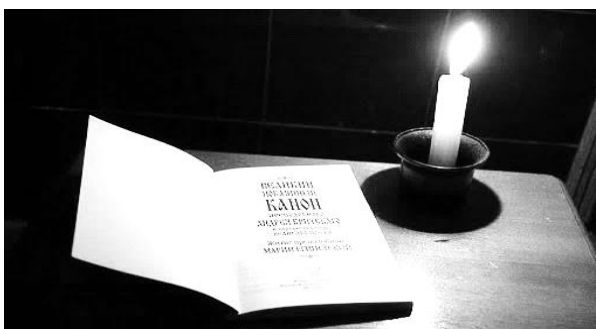
cesta späť k jej obnoveniu vedie práve cez pozorné načúvanie textov triody. Je napríklad príznačné, že práve tieto texty často varujú pred formálnym chápaním a prežívaním pôstu.

Hlavné myšlienky pôstnych bohoslužobných textov vo všeobecnosti sa zameriavajú na podstatu telesného a duchovného pôstu, ako aj vyjadrenia ľudskej pokory, ducha modlitby, milosrdenstva a poukazujú na význam pôstu v procese spásy.

Telesný pôst je dočasné zrieknutie sa mäsitých jedál, mliečnych

výrobkov, vína a striedme požívanie rastlinných pokrmov. To v nás hasí bludnú žiadostivosť vyberavosti, obžerstva a uschopňuje pociťovať a prijať Božiu blahodarnú silu.

Duchovný pôst spočíva v odstránení vášnivých myšlienok, citov a ostatných nerestí. V ňom sa každý má dať niest' milosťou modlitby, skutkami pokory a milosrdenstva. Súčasne je dôležité, aby sme sa zapálili čistou láskou k Bohu a ľuďom. Tu hlavnú úlohu zohráva pokora, kajúca modlitba a milosrdenstvo.

Pôstny čas ako milostivé obdobie pokánia

(spirituálny pohľad na Veľký pôst)

Pôstne obdobie (Štyridsiatnica) je časom, kedy si máme uvedomiť Kristovo utrpenie, jeho obetu a lásku k človeku a na základe tejto skutočnosti urobiť sebareflexiu pre svoj vlastný život a svoje miesto v spoločnosti i spoločenstve, v ktorom žijeme.

Pôstne obdobie je však v prvom rade milostivým obdobím pokánia!

Čo je to však pokánie? Na čo ho vlastne potrebuje dnešný človek? Ako ho má uskutočňovať v dnešnom svete?

Odpovede na tieto otázky dáva prežívanie Veľkého pôstu. Je to totiž škola pokánia, do ktorej má každý kresťan vstúpiť každý rok, aby prehĺbil svoju vieru, aby prehodnotil, a ak je to možné, aj zmenil svoj život. Je to objavovanie samotných prameňov kresťanskej viery. **Pokánie je začiatkom a podmienkou pravého kresťanského života.**

Pokánie je túžba po oslobodení sa od svojich slabostí a nedokonalostí, snaha dať si do poriadku svoje vzťahy s Bohom a blíznymi.

Pokánie sa prejavuje rozmanitými spôsobmi. Sväté Písmo a cirkevní Otcovia zdôrazňujú najmä tri formy: **pôst, modlitbu a almužnu.** Pôst,

modlitba a almužna sú akoby dopravné značky, ktoré nás vedú správnym smerom - smerom k Bohu.

Pôstom sa zriekame dovolených a príjemných vecí ako je jedlo, nápoje, televízia... Nie je to však čas sebatrýznenia, ale čas oslobodenia sa od toho, čo nás spútava. Každý by mal zisťovať, čo ho spútava a čo ho z týchto pút môže vyslobodiť.

Pôst nie je diéta. Diétou sa zameriavame na seba, pôstom na Boha. Prvotným cieľom pôstu je stať sa vedomým svojej závislosti na Bohu: Ak máme vždy jedenia a pitia nadostač, ľahko sa staneme príliš sebaistými, vidiac len svoje vlastné schopnosti, a podliehame falošnému pocitu úplnej nezávislosti a sebestačnosti, všetko nám je samozrejmé.

V pôste nejde o zápas proti telu, ale kvôli telu a kvôli duši. Zavrhovaním toho, čo je hriešne v našej vôli, nenivočíme telo, stvorené Bohom, ale uvádzame ho k jeho pravej rovnováhe a slobode.

V modlitbe hľadáme blízkosť Boha, rozprávame sa s Bohom a obnovujeme si naše priateľstvo s Ním. Ježiš často vyhľadával samotu,

kde nič nezakrývalo pohľad na Boha, kde ho nevyrušoval hluk. Preto Ježiš hovorí: „*Keď sa ty ideš modliť, vojdí do svojej izby, zatvor za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.*“ (Mt 6, 6).

Teda nielen pôst, ale aj modlitba. **Pretože pôst bez modlitby je iba nejakou diétou.** A rovnako platí aj to, že **modlitba bez pôstu je iba hovorenie množstva slov.**

Almužna rozmnožuje našu lásku. Pravá láska je tá, ktorá sa vie obetovať, ktorá vie darovať čosi zo seba. Kto je závislý, kto je pripútaný k veciam, nedokáže otvárať ani srdce, ani ruku. Okolo nás sa vždy nájde dostatok ľudí, ktorí potrebujú naše otvorené srdce a ruky. Chce to len maličkosť - mať otvorené oči a nájsť si čas pre druhého.

Modlitba je prostriedok, ktorý nám pomáha vidieť veci pravdivo.

Almužna je konkrétnym skutkom, ktorý pomáha vidieť v druhom človeku brata. Pôstom naša vôľa precitá, aby znovu slúžila Bohu.

Pôst robí človeka vnímavým na Boha a zároveň dáva skúsenosť, že jedine Boh môže uhasiť náš hlad a smäd.

Pôst, modlitba a almužna nikdy nie sú cieľom. Sú to len prostriedky, cez ktoré sa máme dostať k cieľu, ktorým je obrátenie srdca! Veľmi pekne to vyjadril pápež sv. Lev Veľký. „*Podstatou nášho pôstu nie je zdržanlivosť od pokrmov. Keď neodvádzame svoju dušu od nepravosti a keď nedržíme svoj jazyk na uzde pred znevažovaním svojich blížnych, potom odopierame svojmu telu pokrm bez úžitku.*“

Aj z týchto naznačených charakteristík vyplýva, že podľa byzantskej tradície sa pôstna disciplína skladá z troch samostatných častí:

- telesný alebo vonkajší pôst, ktorý zahŕňa zdržiavanie sa určitých jedál, nápojov a zábavy,
- duchovný alebo vnútorný pôst, ktorý pozostáva zo zdržiavania sa „všetkého zla“ – hriechu,
- duchovná obnova, ktorá sa dosahuje praktizovaním cností a dobrých skutkov.

Cirkevní Otcovia trvali na tom, aby sa veriaci počas Veľkého pôstu zúčastňovali na pôstnych bohoslužbách, ktoré boli obohatené o dojemné liturgické hymny, kajúcne modlitby a poklony.

Vidíme, že zmena srdca, jeho obrátenie k Bohu, je cieľom pôstu.

Liturgický program

Liturgický program po Syropôstnej nedeli

od 03.03. do 09.03. 2025

Pondelok 03.03.	Svätí mučeníci Eutropios a jeho spoločníci Kleonik a Bazilisk Začiatok Štyridsiatnice Prísny pôst	06:45 Veľkopôstny moleben 17:00 Kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho
Utorok 04.03.	Pre. otec Gerasom od Jordána	06:45 Veľkopôstny moleben 17:00 Kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho
Streda 05.03.	Sv. mučeník Konón zdržanlivosť od mäsa	16:30 Krížová cesta 17:00 Lit. VPD (slov.) 1. † Peter 2. † Anna, Vasil'
Štvrtok 06.03.	42 svätí mučeníci z Amoria	06:45 Veľkopôstny moleben 17:00 Kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho
Piatok 07.03.	Sv. hieromuč. biskupi v Chersone... zdržanlivosť od mäsa posvätenie kolivy	16:30 Krížová cesta 17:00 Lit. VPD (slov.) <i>* SSR a NSI</i>
Sobota 08.03.	Prep. otec a vyznávač Teofylakt, nikomédijský biskup	07:00 sv. lit. (csl.) 1. † Taras 2. † z ružencového spoločenstva 17:15 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † o. Emil 2. † Miroslav (panychída)
Nedeľa 09.03.	1. pôstna nedeľa - ortodoxie 40 svätí mučeníci zo Sebastej hl. 1 Zbierka: Charita	07:30 sv. lit. (slov.) <i>* Miroslav, Natália...</i> 09:00 sv. lit. (csl.) <i>* za farnosť</i> 11:00 sv. lit. (slov.) <i>* Irena</i> 17:00 Veľkopôstna večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) <i>* Tadeáš</i>

Liturgický program

Liturgický program po 1. pôstnej nedeli od 10.03. do 16.03. 2025

Pondelok 10.03.	Svätý mučeník Kodrat a spoločníci	17:00 Veľkopôstna večiereň
Utorok 11.03.	Sv. Sofronios, jeruzalemský patriarcha	06:45 Veľkopôstny moleben 17:00 Veľkopôstna večiereň
Streda 12.03.	Prep. otec a vyznávač Teofán Segriansky zdržanlivosť od mäsa	16:30 Krížová cesta 17:00 Lit. VPD (slov.) 1. Mária 2. † Andrej
Štvrtok 13.03.	Prenesenie pozostatkov sv. Nikefora, konštantínopoského patriarchu	06:45 1. čas s poklonami sv. Efréma Sýrskeho 17:00 Veľkopôstna večiereň
Piatok 14.03.	Prep. otec Benedikt zdržanlivosť od mäsa	16:30 Krížová cesta 17:00 Lit. VPD (slov.) 1. † Michal 2. † Ján, Helena
Sobota 15.03.	2. zádušná sobota	07:00 sv. lit. (csl.) † z farnosti (hramoty) 17:15 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † z farnosti (hramoty)
Nedeľa 16.03.	2. pôstna nedeľa <i>Svätí mučeníci Sabinus a Papas</i> hl. 2	07:30 sv. lit. (slov.) * Róbert, Ľubica... 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) * Mária 17:00 Veľkopôstna večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Lenka

Modlitba sv. Efréma Sýrskeho

(veľkopôstna bohoslužba)

Veľkopôstna modlitba sv. Efréma Sýrskeho je súčasťou skoro každej bohoslužby byzantského obradu počas Svätej a veľkej Štyridsiatnice (od pondelka do piatku), pričom výrazným spôsobom vystihuje podstatu liturgických pôstnych úkonov.

Jedinečným spôsobom totiž vymenúva všetky negatívne i pozitívne prvky pokánia a predkladá to, čoho sa má veriaci človek zbaviť a k čomu máme dospieť v rámci individuálneho veľkopôstneho úsilia.

Poklony sú dôležitou súčasťou modlitby, ktorá sa snaží do pokánia zapojiť nielen dušu, ale aj telo, teda celého človeka.

V sobotu a nedeľu sa táto modlitba nemodlí, ani sa nerobia veľké poklony, lebo sú to dni, kedy sa oslavuje spása človeka.

Tradícia pripisuje túto modlitbu jednému z veľkých učiteľov duchovného života, sv. Efrémovi Sýrskemu. Sv. Efrém pochádzal z nábožnej rodiny, keď dospel a dal sa pokrstiť odišiel do púšte, kde sa učil duchovnému životu pokáním. Tu strávil niekoľko rokov. Keď sa vrátil chodil po kraji a priviedol mnoho duší (aj

heretikov) k obráteniu. Keď sa sv. Efrém dozvedel o veľkom kazateľovi sv. Bazilovi Veľkom, vybral sa za ním do Kapadócie, aby sa s ním mohol osobne stretnúť. Tam ho sv. Bazil vysvätil za diakona. Za kňaza sa nechcel dať vysvätiť, necítil sa toho hodný. Po prežití mnohých rokov v službe Pánu Bohu zomrel v roku 373. Písal vieroučné a mravoučné spisy, kázne, pohrebné reči a exegetické výklady takmer celého Svätého písma. Okrem toho zložil cirkevné hymny, básne a piesne. Medzi jeho mnohými poučnými slovami sa nám zachovala aj táto veľkopôstna modlitba.

Pri modlitbe sa vždy robia poklony: Veľká poklona (Veľká metánia) a Malá poklona. **Veľká poklona** sa robí tak, že kľakneme na kolená, hlavu skloníme tak, že sa čelom dotkneme zeme, a vstaneme. Pritom sa prežehnáme (niekde je zvykom na začiatku poklony – teda pred pokľaknutím, inde až pri vstávaní). **Malá poklona** sa robí tak, že sa ohneme v páse, pravú ruku vystrieme smerom k zemi (prípadne sa jej aj prstami dotkneme), potom sa vystrieme a pritom sa prežehnáme.

Môj pôstny kalendár

(pomôcka nielen pre deti na obdobie pôstu)

MÔJ PÔSTNY KALENDÁR V JUBILEJNOM ROKU 2025 (kalendár nie iba pre deti)

Pondelok	Utorok	Streda	Štvrtok	Piatok	Sobota	Nedeľa
03.03. Zrieknem sa sladkosti	04.03. V škole budem pozornejší	05.03. Pomodlím sa za pokoj vo svete	06.03. Nebudem dnes na počítači	07.03. Pôjdem do chrámu	08.03. Poďakuj mame za život	09.03. Pôjdem na Križovú cestu
10.03. Budem čítať Sväté Písmo	11.03. Pochválím niekoho	12.03. Pomodlím sa s rodičmi	13.03. Urobím pre niekoho darček	14.03. Pôjdem do chrámu	15.03. Pomodlím sa za zosnulých	16.03. Pomodlím sa za rodičov
17.03. Nebudem dnes pozerat' TV	18.03. Budem čítať Sväté Písmo	19.03. Nebudem dnes na počítači	20.03. V škole budem pozornejší	21.03. Budem dnes milý na ľuď okolo	22.03. Pomodlím sa za všetkých kňazov	23.03. Pôjdem na Križovú cestu
24.03. Urobím dobrý skutok v škole	25.03. Pomodlím sa za úctu k životu	26.03. Budem čítať Sväté Písmo	27.03. Zrieknem sa sladkosti	28.03. Pôjdem do chrámu	29.03. Pomodlím sa za mojich učiteľov	30.03. Budem sa dnes viac usmievať
31.03. Darujem niekomu svoju sladkosť	01.04. Poteším smutných ľudí	02.04. Nebudem dnes na mobile	03.04. Pomodlím sa za priateľov	04.04. Urobím nejaký dobrý skutok	05.04. Pomôžem doma s upratovaním	06.04. Budem čítať Sväté Písmo
07.04. Pomodlím sa za starých rodičov	08.04. Budem čítať Sväté Písmo	09.04. Nebudem dnes pozerat' TV	10.04. Urobím nejaký dobrý skutok	11.04. Pôjdem na Križovú cestu	<p>Nestačí nehrešiť, rozhodujúce je dobro, ktoré si prejavil blížnymi.</p>	

Boli to naše hriechy

(príbehy pre potešenie duše)

Misionár prišiel na novú misijnú stanicu. Vybaliť svoju batožinu – predovšetkým veľký misionársky kríž s telom Ukrižovaného. Misionársky kríž zasadil do zeme v prítomnosti domorodcov, ktorí taký kríž ešte nikdy nevideli.

Naraz sa ozval náčelník domorodcov: „Počuj, biely misionár, - to ale musel byť veľký zločinec na tom dreve, že ho tak strašnou smrťou popravili!“

„Mýliš sa, náčelník“, odvetil misionár. „Nikdy nebolo lepšieho a svätejšieho človeka na zemi než bol on!“

„Tak potom musel byť veľkým zločincem ten, čo mu takú bolestnú smrť zapríčinil!“

„To máš pravdu, náčelník!“ – poznamenal misionár. „A aby si vedel, hneď ti poviem, že tým zločincem som bol vlastne ja, ale aj ty, ba všetci ľudia na svete!“

A misionár nato začal svoju prvú misijnú kázeň: o Bohu, o stvorení človeka, o dedičnom hriechu, o prisľúbení Vykupiteľa, o samotnom vykúpení, o vykúpení smrťou Ježiša Krista na kríži.

Kríž do každého kresťanského domu

V meste Boas v USA učiteľ rozdal deťom lístky, na ktorých bol nakreslený dom. Na obrázku chýbalo niekoľko drobnosti.

„Pozrite sa dobre na tento dom“, povedal, „a dokreslite, čo tam chýba.“

Deti si chvíľu prezerali obrázok, potom vzali ceruzky a dali sa do práce. Jeden chlapec namaľoval bleskozvod, druhý komín, tretí moderné rolety do okien, cez ktoré bolo vidieť rádio

a chladničku. Jedno dievča namaľovalo kríž na stenu.

Iste, v dome sú potrebné televízory, chladničky, nábytok, záclony a mnoho iných vecí, ale bez kríža by to nebol kresťanský dom.

Kríž naznačuje, že v tejto rodine je Ježiš Kristus a že táto rodina chce žiť podľa jeho evanjelia.

„Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život“ (1 Jn 3, 16).

Kříž ako symbol Ježišovej lásky

(vymaľuj si pomôcku na Veľký pôst)

